श्री हो त्रस्विध्वित्ता उपसदे। ये। वेदा त्रायमुपसत्तारं खमेवकं लभने ॥ श्रत्र हिवषित्वारमुपमादनं विधन्ते । उद्ययनानन्तरमिभमर्भनार्थं गाईपताममीपे प्रथममुपमादनं विद्यते। तत ऊर्द्धमाहवनीयममीपे होमात् प्राक्
पश्चाच दिक्पमादनम् । तेन त्रयेण लोकत्रयप्रीतिः एता एव
विविधा उपमादनिक्रयाः । श्री हो त्रमबन्धिन्य उपचित्ता
उपसदः ॥ उपपूर्वेख मदिधालर्थस्य ममानलात् उपनिमिति
पुनक्तिर्वेदनफलोपमंहारार्था॥

अथोपचित्ताअवणादिसम्पादनेनाग्निहो नहीं में प्रशंसित ।
"या वा अग्निहो नखाआवितं प्रत्याआवितः होतारं ब्रह्माणं वषट्कारं वेद। तख लेव इतम्। प्राणो वा अग्निहो नखाआवितम्। अपानः प्रत्याआवितम्। मनो होता। चनुर्बह्मा।
निमेषा वषट्कारः। [८] य एवं वेद। तख लेव इतम्"दित।
यदुक्तं स्वन्वारेण। समिधमाधाय प्राप्यापान्यनिमीखावीच्य इला धायेद्यत्कामखादिति। तन प्राणादीनामाआवितलादिक्ष्पेण यो जानाति तस्वैव होसा मुख्या भवित॥

श्रथ समन्त्रकहिवः स्पर्भनं विधत्ते। "सायं यावानस्र वे देवाः प्रात्रचावाणस्याग्निहोत्तिणा ग्रहमागच्छिन्ति। तान् यन्न तर्पयेत्। प्रजया पश्रुभिर्वितिष्ठेरन्। यत् तर्पयेत्। त्या एनं प्रजया पश्रुभिस्तर्पयेयुः। सजूर्देवैः सायं याविभिरिति सायथ समृश्वति। सजूर्देवैः प्रात्याविभिरिति प्रातः। ये दैव देवाः सायंयावाना ये च प्रात्यावाणः। [१०] तानेवे। स्वाथ् स्तर्प-